

GENERALNY DYREKTOR OCHRONY ŚRODOWISKA

DOOŚ-WDŚZIL.420.25.2020.AW.15

DECYZJA

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735, ze zm.), dalej Kpa, po rozpatrzeniu odwołania [REDAKTOWANE] z dnia 22 sierpnia 2020 r. oraz Stowarzyszenia „Przyjazna Komunikacja dla Nowosolnej” z dnia 21 sierpnia 2020 r. od decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Łodzi z dnia 29 lipca 2020 r., znak: WOOŚ.420.54.2018.MŁo.76, o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pn.: „Opracowanie dokumentacji na budowę dojazdu do węzła „Brzeziny” na autostradzie A1 oraz na budowę Trasy Górna III zadanie 1 Opracowanie dokumentacji na budowę dojazdu do węzła Brzeziny na autostradzie A1”:

1. uchylam punkt I.2.2 decyzji i w tym zakresie orzekam:

„Prace wykonywać z zachowaniem szczególnej ostrożności, substancji chemicznych używać zgodnie z przeznaczeniem i przechowywać w specjalnie wydzielonych i zabezpieczonych miejscach (w odległości minimum 50 m od koryt cieków), aby maksymalnie ograniczyć możliwość wycieków paliwa, oleju czy innych substancji bezpośrednio do ziemi i wód powierzchniowych.”;

2. uchylam punkt I.2.3 decyzji i w tym zakresie orzekam:

„Zaplecze budowy, bazy magazynowania materiałów budowlanych, masy ziemne, miejsca postoju i tankowania pojazdów, miejsca magazynowania odpadów, lokalizować/składować w pierwszej kolejności w liniach rozgraniczających, określających obszar prowadzonych robót, na obszarach przekształconych antropogenicznie oraz w odległości minimum 50 m od koryta cieków naturalnych i rowów melioracyjnych. Nie należy lokalizować ich na terenach:

- dolin rzecznych,
- do 10 m od obrysu korony drzew będących pomnikami przyrody,
- zadrzewionych, nieobjętych liniami zajętości terenu pod inwestycję i wycinkę,
- cennych siedlisk przyrodniczych, tj. siedlisk „naturowych” ale poza obszarami Natura 2000,
- miejsc zidentyfikowanych gatunków chronionych roślin,
- szczególnego zagrożenia wód podziemnych,
- podmokłych,
- podlegających ochronie akustycznej,
- objętych strefą ochrony konserwatorskiej.”;

3. uchylam punkt I.2.38 decyzji i w tym zakresie orzekam:

„Drzewa i krzewy pozostające w rejonie baz materiałowych oraz w zasięgu prac i niepodlegające usunięciu należy zabezpieczyć na czas prowadzenia robót przed przypadkowym uszkodzeniem w następujący sposób:

- a) należy wyznaczyć strefę ochrony drzew (SOD), która obejmuje obszar wyznaczony przez rzut korony, powiększony o bufor 1-2 m, w przypadku krzewów obszar ten powinien zostać wyznaczony na minimum 0,5 m od zewnętrznych gałęzi rośliny. Optymalnym zabezpieczeniem tych stref jest tymczasowe wyгородzenie i wyłączenie tego terenu z obszaru wszelkich działań;
- b) w strefach ochrony drzew (SOD) zabrania się nasypywania warstw gleby, składowanie materiałów budowlanych i odpadów oraz postoju i poruszania się ciężkim sprzętem budowlanym;
- c) w przypadku grupy drzew i krzewów strefy ochrony należy wyznaczyć dla każdego drzewa i krzewu oddzielnie, a ogrodzenie ochronne umieścić na skrajnych granicach obszaru wyznaczonego przez połączenie tych stref;
- d) w przypadku braku możliwości wyгородzenia strefy ochronnej drzewa (SOD) lub gdy grodzienie nie zabezpieczy w sposób wystarczający pnia przed uszkodzeniem, należy zastosować osłonę w postaci drewnianych listew, tkanin jutowych, grubych mat słomianych lub trzciniowych o wysokości 1,5-2,0 m (w zależności od wysokości drzewa) w sposób osłaniający dookoła całą powierzchnię pnia, bez użycia gwoździ. Nie należy opierać dolnej części grodzienia bezpośrednio na nabiegach korzeniowych, a oszalowanie powinno zapewniać swobodny dostęp powietrza;
- e) w przypadku konieczności wykonania wykopów w strefie ochrony drzewa (SOD), prace należy prowadzić ręcznie lub niewielkimi koparkami, odkryte korzenie należy zabezpieczyć przed wysychaniem i przymrozkami, np. poprzez zastosowanie osłon jutowych, a wykopy w pobliżu drzew należy zasypać niezwłocznie po zakończeniu prac. W przypadku przerw w pracy wykopy należy tymczasowo zasypać lub przykryć odsłonięte korzenie matami słomianymi, aby przeciwdziałać ich wysychaniu;
- f) w warunkach grożących przesuszeniem korzeni (tj. podczas bezdeszczowej i upalnej pogody, gdy temperatura otoczenia przekracza 30 stopni Celsjusza) drzewa należy podlewać i utrzymywać korzenie w odpowiedniej wilgotności;
- g) w przypadku głębokich wykopów wykonać specjalne ekrany zabezpieczające systemy korzeniowe, z zastosowaniem podłoża biologicznie czynnego, które umożliwi szybką odbudowę korzeni;
- h) narażone na uszkodzenia gałęzie drzew należy podwiązać do gałęzi nadległych jeżeli istnieje taka możliwość;
- i) przycinanie korzeni należy prowadzić ostrymi narzędziami tnącymi, niedopuszczalne jest rwanie i miażdżenie systemów korzeniowych, nie należy także uszkadzać korzeni szkieletowych, odpowiedzialnych za statykę drzewa;
- j) w przypadku uszkodzenia korzeni, gałęzi lub pni należy podjąć działania ochronne: uszkodzone korzenie należy przyciąć pod kątem prostym, dokonując cięcia tam, gdzie zaczyna się żywy korzeń; pielęgnować należy wyłącznie rany świeże; w przypadku ran stycznych pielęgnacja sprowadza się wyłącznie do wyrównania brzegu rany ostrym

narzędziem (należy przy tym uważać, aby nadmiernie nie poszerzać i nie pogłębiać rany), w przypadku ran poprzecznych gałąź należy przyciąć „na obrączkę”; ran nie należy powlekać impregnatami i różnego rodzaju preparatami, w tym grzybobójczymi; glebę w najbliższym otoczeniu uszkodzonych korzeni należy zastąpić w bardziej zasobną w składniki odżywcze;

- k) nie obsypywać ziemią pni drzew powyżej wysokości 0,2 m ponad pierwotny poziom terenu i krzewów powyżej wysokości 0,1 m ponad pierwotny poziom terenu;
- l) szczegółowy sposób wykonania oraz zakres zabezpieczeń dostosować do warunków lokalnych, rodzaju prowadzonych prac, po uzgodnieniu ze specjalistą dendrologiem z nadzoru przyrodniczego.

W przypadku konieczności wykonywania prac w ww. strefach konieczny jest nadzór w postaci specjalisty dendrologa. Po zakończeniu robót budowlanych zabezpieczenia te należy zdemontować.”;

4. uchylam punkt I.2.40 decyzji i w tym zakresie orzekam:

„Wycinkę drzew na których znajdują się budki lęgowe, należy poprzedzić przeniesieniem budek w miejsce wskazane przez specjalistę ornitologa, po wcześniejszej kontroli ich zajętości, jednak nie wcześniej niż 3 dni przed wycinką. W przypadku stwierdzenia lęgów gatunków chronionych, należy wstrzymać pracę i postępować zgodnie z wytycznymi ornitologa. W przypadku gdy przeznaczona do przeniesienia budka będzie zniszczona, należy wymienić ją na nową o takich samych parametrach.”;

5. uchylam I.2.53 - I.2.61 i I.2.63 decyzji i umarzam postępowanie pierwszej instancji w tym zakresie;

6. uchylam punkt I.2.66 decyzji i w tym zakresie orzekam:

„Przed przeprowadzeniem wycinki należy upewnić się, że w danej lokalizacji wycinki bądź na terenie przewidywanej zrywki czy składowania, przewożenia drewna itp. nie znajdują się chronione gatunki roślin lub zwierząt. W przypadku ich stwierdzenia należy wstrzymać prace i postępować zgodnie ze wskazaniami specjalistów z nadzoru przyrodniczego.”;

7. uchylam punkt I.2.67 decyzji i w tym zakresie orzekam:

„Na placu budowy należy wprowadzić zabezpieczenia wykopów, systemu odwadniającego i innych instalacji mogących stanowić antropogeniczne pułapki dla zwierząt poprzez zastosowanie, np. pochylni ułatwiających ucieczkę zwierząt czy ogrodzeń tymczasowych (sposób zabezpieczenia należy uzgodnić z nadzorem przyrodniczym). W trakcie prac budowlanych unikać tworzenia okresowych zastoisk wodnych, rozlewisk. W przypadku ich powstania, bezpośrednio przed likwidacją, zasypaniem rowów, wykopów itp., specjalista herpetolog z nadzoru przyrodniczego skontroluje je pod kątem zasiedlenia przez zwierzęta, w szczególności przez płazy. Stwierdzone osobniki należy przenieść poza teren prowadzonych prac, do stanowisk zastępczych odpowiadających ich wymaganiom siedliskowym, biorąc pod uwagę możliwość ich przetrwania we właściwym stanie ochrony na nowym stanowisku.”;

8. uchylam punkt I.2.69 decyzji i w tym zakresie orzekam:

„Likwidacja zbiorników wodnych będących miejscem rozrodu płazów, zlokalizowanych w km:

- a) 4+980 (przy ulicy Pomorskiej),
- b) ok. 5+980 (przy ulicy Wiańczyńskiej),

należy poprzedzić kontrolą obecności w nich osobników płazów oraz w przypadku ich stwierdzenia przeniesieniem do siedlisk zastępczych odpowiadających ich wymaganiom siedliskowym, biorąc pod uwagę możliwość ich przetrwania we właściwym stanie ochrony na nowym stanowisku. Najlepszym terminem na wykonywanie ww. czynności jest okres pomiędzy 15 września a 15 października. Dokładny termin przeprowadzenia prac powinien być ustalony przez pełniącego nadzór herpetologa na podstawie obserwacji w terenie oraz warunków temperaturowych.”;

9. uchylam punkty I.2.70, I.2.72, I.2.73 i I.2.74 decyzji i umarzam postępowanie pierwszej instancji w tym zakresie;

10. uchylam punkt I.2.75 decyzji i w tym zakresie orzekam:

„Wykonywanie prac przygotowawczych oraz prowadzenie robót budowlanych musi przebiegać pod nadzorem przyrodniczym, powołanym na okres realizacji całego przedsięwzięcia. Nadzór ten powinien składać się ze specjalistów (herpetolog, dendrolog, fitosocjolog, teriolog, ornitolog, chiropterolog) posiadających wykształcenie z dziedziny ochrony środowiska lub pokrewnej oraz udokumentowane doświadczenie w prowadzeniu prac terenowych, identyfikacji szaty roślinnej oraz gatunków fauny.

Nadzór przyrodniczy obejmować powinien:

- lustrację placów budowy przed jej rozpoczęciem, kontrolę w trakcie budowy oraz zalecenia dla podjęcia dodatkowych działań minimalizujących, koniecznych dla złagodzenia skutków realizacji inwestycji na środowisko, niemożliwych do przewidzenia na etapie ustalenia warunków do przedmiotowej decyzji;
- wskazania dla wszelkich działań ochronnych i sprawozdania z przeprowadzonych działań ochronnych;
- stwierdzenie konieczności wykonania czynności zakazanych względem gatunków objętych ochroną i wskazanie podmiotowi podejmującemu realizację przedsięwzięcia konieczności uzyskania zezwolenia na derogację z zakresu ochrony gatunkowej;
- uczestnictwo przy budowie obiektów inżynierskich pełniących funkcję przejść dla zwierząt;
- udział przy zabezpieczaniu miejsc magazynowania materiałów i odpadów, zaplecza socjalnego, miejsc gromadzenia humusu przed penetracją zwierząt.”;

11. uchylam punkty I.2.76 i I.2.77 decyzji i umarzam postępowanie pierwszej instancji w tym zakresie;

12. uchylam punkt I.2.79 decyzji i w tym zakresie orzekam:

„W celu ochrony migrujących płazów na etapie realizacji, należy zastosować tymczasowe wygradzenia herpetologiczne w następujących lokalizacjach z zastrzeżeniem, że będą mogły być one weryfikowane przez nadzór przyrodniczy w sposób dostosowujący ich rozmieszczenie do lokalnych uwarunkowań środowiskowych i aktualnego frontu robót:

- od ok. km 0+450 do ok. km 0+550 (trasa główna);
- od ok. km 0+600 do ok. km 0+710 (trasa główna);
- od ok. km 4+000 do ok. km 4+100 (trasa główna);
- od ok. km 4+820 do ok. km 5+100 (trasa główna);
- od ok. km 5+850 do ok. km 6+050 (trasa główna);
- od ok. km 0+200 do ok. km 0+320 (łącznik);

– od ok. km 0+450 do ok. km 0+500 (łącznik).

Wygradzenia te powinny posiadać wysokość minimum 50 cm części nadziemnej zakończonej dodatkowo 10 cm przewieszką (odgiętą pod kątem 45-90°) „na zewnątrz” od pasa robót. Część podziemna wygradzenia powinna być wkopana w ziemię na głębokość minimum 15-20 cm. Ogrodzenie należy wykonać z materiału umożliwiającego odpowiedni naciąg. W przypadku zastosowania siatki oczka nie mogą przekraczać wymiarów $0,5 \times 0,5$ cm. Wolne końce ogrodzeń należy zakończyć U lub C-kształtnymi zawrotkami. Prace związane z montażem tymczasowych płotków herpetologicznych powinny odbywać się pod nadzorem specjalisty herpetologa.”;

13. uchylam punkty I.2.80 decyzji i umarzam postępowanie pierwszej instancji w tym zakresie;

14. uchylam punkt I.2.81 decyzji i w tym zakresie orzekam:

„Na odcinkach innych niż przedstawione w punkcie 12 niniejszej decyzji, w przypadku stwierdzenia takiej konieczności przez nadzór przyrodniczy należy zabezpieczyć teren budowy przed możliwością wchodzenia małych zwierząt, poprzez ogrodzenie o wymiarach przedstawionych w punkcie 12 niniejszej decyzji.”;

15. uchylam punkt I.2.83 decyzji i w tym zakresie orzekam:

„Należy zastosować wiaderka zamontowane po zewnętrznej stronie płotków tymczasowych (co 30 m oraz na obu ich końcach). Wiaderka o wysokości minimum 40 cm powinny posiadać przepuszczalne dno oraz zostać wkopane równo z gruntem, tak aby stanowiły pułapki pozwalające na wyłowienie migrujących zwierząt (płazów) i ich późniejsze przeniesienie do odpowiedniego dla danego gatunku siedliska. W pułapkach należy umieścić materiał osłaniający płazy przed słońcem, np. mech, liście. Do każdej pułapki należy włożyć kij, w taki sposób aby wystawał z pułapki pod dużym kątem i umożliwiał wyjście małym gryzoniom i ryjówkom. Wiaderka muszą zostać umieszczone maksymalnie blisko ogrodzenia (powinny wręcz do niego przylegać), tak aby płazy wędrujące wzdłuż ogrodzenia zawsze do nich wpadały, a nie przechodziły obok.

Kontrola przedmiotowych wiaderk powinna odbywać się dwa razy dziennie w okresie wiosennych i jesiennych migracji, tj. od 1 marca do 15 maja oraz od 15 sierpnia do 15 października, a w pozostałym okresie raz dziennie. W przypadku stwierdzenia obecności zwierząt, osobniki należy przenieść do odpowiedniego dla danego gatunku siedliska bezpośrednio po stwierdzeniu ich obecności.”;

16. uchylam punkt I.2.84 decyzji i w tym zakresie orzekam:

„Wokół zbiorników wód opadowych i zespołów urządzeń oczyszczających należy zaprojektować ogrodzenia w taki sposób, aby uniemożliwić przedostanie się małych zwierząt, tj. ogrodzenie do wysokości 50 cm części nadziemnej powinno posiadać siatkę o odpowiednim naciągu o wymiarach oczek nieprzekraczających $0,5 \times 0,5$ cm. Część podziemna wygradzenia powinna być wkopana w ziemię na głębokość minimum 15-20 cm. Ogrodzenie musi być szczelnie połączone z płotkami naprowadzającymi, tak aby w fazie eksploatacji nie tworzyły osobnych ogrodzeń. Elementy odwodnienia wgłębne, takie jak studzienki czy kolektory, zabezpieczyć poprzez zastosowanie pełnych, masywnych lub przykręcanych pokryw, a wyloty zakończyć demontowalną kratą.”;

17. uchylam punkty I.2.86, I.2.87, I.2.89 i I.2.90 decyzji i umarzam postępowanie pierwszej instancji w tym zakresie;

18. uchylam punkt I.2.93 decyzji i w tym zakresie orzekam:

„Na etapie eksploatacji inwestycji, w celu ochrony przed skutkami tzw. „zanieczyszczenia światłem” oraz wabienia owadów stanowiących bazę żerową dla nietoperzy zastosować kierunkowe sterowanie światłem. Lamy należy zaprojektować jako LEDowe lub sodowe (o możliwie najniższej emisji barw niebieskich i promieniowania UV, o temperaturze barwowej poniżej 3 000 K (żółte lub pomarańczowe lampy sodowe SOX lub SON)).”

19. uchylam punkt I.2.106 decyzji i umarzam postępowanie pierwszej instancji w tym zakresie;

20. uchylam punkt I.3.25 decyzji i w tym zakresie orzekam:

„Zaprojektować pięć obiektów inżynierskich pełniących funkcję przejść dla zwierząt.

Tabela 4. Obiekty inżynierskie pełniące funkcję przejść dla zwierząt.

Lp.	Symbol obiektu	Wymiary	Lokalizacja	Km (około)	Opis
1.	E15	10 m × 3 m	trasa główna	0+493	Estakada (zintegrowana z przejściem dla zwierząt średnich)
2.	PPZ03	6 m × 2,5 m	trasa główna	3+292	Przejście dla zwierząt średnich
3.	PPZ04	dwie suche półki o szer. po 1,75 m	trasa główna i ciąg pieszo rowerowy	6+631	Przejście dla zwierząt średnich zintegrowane z ciekim
4.	PPZ05	1,5 m × 1 m	łącznik do ul. Brzezińskiej	0+490	Przejście dla zwierząt małych
5.	PPZ06	6 m × 2,5 m	łącznik do ul. Brzezińskiej	0+840	Przejście dla zwierząt średnich

21. uchylam punkt I.3.26 decyzji i w tym zakresie orzekam:

„Nawierzchnię półek w przejściu dla zwierząt średnich zintegrowanym z ciekim (PPZ04) należy wykonać z gruntu naturalnego. Półki w sposób płynny powinny być połączone z otoczeniem i nie mogą być zalewane przez wody cieku.”;

22. uchylam punkt I.3.27 decyzji i w tym zakresie orzekam:

„a) W celu zabezpieczenia przed kolizją ptaków z przezroczystymi ekranami akustycznymi lub ich przezroczystymi fragmentami, należy zastosować pionowe pasy (czarne lub białe) o szerokości min. 2 cm, w odległości do 10 cm od siebie. Dopuszcza się stosowanie pasów złożonych z kropek.”;

b) W przypadku potwierdzenia w trakcie realizacji inwestycji przez nadzór przyrodniczy stanowisk trzmieli, należy w celu kompensacji rozstawić po jednej budce w poniższych lokalizacjach:

- ul. Kosodrzewiny (km 0+820);
- ul. Henrykowska (km 1+220 i km 1+330);
- ul. Iglasta (3+430);
- ul. Brzezińska (1+670 odcinek boczny);
- ul. Jugosłowiańska (4+430);
- ul. Pomorska (5+350 – 5+400).;

23. uchylam punkt I.3.28 decyzji i w tym zakresie orzekam:

„Wykonać szczelny system ogrodzeń ochronno-naprowadzających, tzw. płotków herpetologicznych, naprowadzających zwierzęta do zaplanowanych przejść i przepustów. Płotki

należy zainstalować wzdłuż drogi, w obu kierunkach, po obu stronach drogi, na długości minimum 50 m od krawędzi wszystkich przepustów i przejść dla zwierząt. W przypadku zinventaryzowania przez nadzór przyrodniczy siedlisk płazów w sąsiedztwie drogi sięgających ponad 50 m wzdłuż drogi od przejścia/przepustu, wygradzenia herpetologiczne należy odpowiednio wydłużyć. Ogrodzenia ochronno-naprowadzające wykonać z uwzględnieniem poniższych wytycznych:

- wysokość ponad poziom gruntu powinna wynosić minimum 50 cm;
- ogrodzenie powinno być wkopane w grunt na głębokość minimum 20 cm;
- ogrodzenie powinno być wykonane z pełnych paneli lub z innych materiałów, np. siatki stalowej ocynkowanej, nie stosować siatki tzw. żabianki;
- maksymalne wymiary oczek ogrodzenia z siatki powinny wynosić 5 × 5 mm;
- w części górnej ogrodzenie powinno mieć przewieszkę o długości minimum 10 cm odgiętą „na zewnątrz” od drogi pod kątem 45-90°;
- na końcach ogrodzeń należy wykonać zawrotki w kształcie litery „C” lub „U”;
- ogrodzenia powinny być szczelnie połączone z przyczółkami przejść;
- w pasie bezpośrednio przylegającym do ogrodzeń ochronno-naprowadzających nie wolno stosować wysiewu i nasadzeń roślin, które mogą utrudniać naprowadzanie zwierząt na przejścia i mogą ułatwiać wspinanie się i przekraczanie ogrodzeń;
- wzdłuż ogrodzeń należy wprowadzić roślinność osłonowo-naprowadzającą w odległości co najmniej 1 m od ogrodzenia.”;

24. uchylam punkt I.4.2.2 decyzji i w tym zakresie orzekam:

„Monitoring powinien opierać się na obserwacjach bezpośrednich osobników (wypatrywanie, oznaczanie i liczenie wszystkich osobników stwierdzonych w obrębie przejść). W przejściach dla zwierząt średnich zastosować dodatkowe metody: obserwacje śladów bytowania (tropy, odchody, ślady żerowania).”;

25. w pozostałym zakresie utrzymuję decyzję w mocy.

UZASADNIENIE

Cytowaną w sentencji decyzją z dnia 29 lipca 2020 r., znak: WOOŚ.420.54.2018.MŁo.76, Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Łodzi, dalej RDOŚ w Łodzi, określił środowiskowe uwarunkowania dla przedsięwzięcia pn.: „Opracowanie dokumentacji na budowę dojazdu do węzła „Brzeziny” na autostradzie A1 oraz na budowę Trasy Górna III zadanie 1 Opracowanie dokumentacji na budowę dojazdu do węzła Brzeziny na autostradzie A1”.

Następnie od ww. decyzji odwołania złożyli: ██████████ (pismem z dnia 22 sierpnia 2020 r.) oraz Stowarzyszenie „Przyjazna Komunikacja dla Nowosolnej” (pismem z dnia 21 sierpnia 2020 r.). Odwołania zostały złożone w terminie ustawowym.

Stowarzyszenie „Przyjazna Komunikacja dla Nowosolnej” zarzuciło przedmiotowej decyzji następujące naruszenia:

1. art. 7, art. 77 oraz art. 80 Kpa poprzez niewyczerpujące rozpatrzenie przez organ I instancji materiału dowodowego, a także niewyjaśnienie stanu faktycznego sprawy w sposób dokładny i niezbędny do wydania przedmiotowej decyzji,
2. art. 7, art. 77 oraz art. 80 Kpa w związku z art. 62 ust. 1 i art. 66 ust. 1 ustawy z dnia 3

października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2017 r. poz. 1405, ze zm.), dalej ustawa ooś, poprzez brak rzetelnej weryfikacji raportu i jego analizy oraz bezkrytyczne powoływanie się organów na ustalenia raportu i przyjęcie ich za własne,

3. art. 8 i art. 107 Kpa przez nienależyte uzasadnienie zaskarżonej decyzji z uwagi na zawarcie w nim zbyt ogólnych stwierdzeń, co uniemożliwia realizację zasady pogłębiania zaufania obywateli do organów państwa oraz dokonanie kontroli zaskarżonej decyzji,
4. naruszenie art. 108 Kpa poprzez nadanie kwestionowanej decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności mimo niespełnienia przesłanek zastosowania tego rygoru oraz niewystarczające uzasadnienie takiego rozstrzygnięcia,
5. art. 62 ust. 1 pkt 1 ustawy ooś poprzez niedostateczną analizę wpływu planowanej inwestycji na ludność sąsiadującą z planowanym przedsięwzięciem,
6. art. 62 ust. 1 pkt 1 ustawy ooś poprzez niedostateczną analizę wpływu planowanej inwestycji na środowisko przyrodnicze i przyjęcie stwierdzenia, iż teren inwestycji posiada niskie walory przyrodnicze,
7. art. 66 ust. 1 pkt 5 i 7 ustawy ooś poprzez uznanie zgodności z prawem raportu w sytuacji braku zawarcia w raporcie pełnego, wyczerpującego opisu analizowanych wariantów, w tym wariantu proponowanego przez wnioskodawcę, racjonalnego wariantu alternatywnego oraz racjonalnego wariantu najkorzystniejszego dla środowiska wraz z uzasadnieniem ich wyboru, mając przy tym na uwadze, że wariantowość przedstawionych w raporcie rozwiązań ma charakter pozorny,
8. odrzucenie możliwości realizacji przedsięwzięcia w wariantcie wskazanym przez Stowarzyszenie,
9. art. 85 ust. 2 pkt 1 ustawy ooś w związku z art. 107 § 2 i 3 Kpa poprzez nieuwzględnienie wszystkich wymagań stawianych przez ten przepis, w szczególności niewskazanie wystarczających i wiarygodnych dowodów, na których organ oparł swoją ocenę,
10. art. 77 ust. 1 pkt 1 w zw. z art. 81 ustawy ooś przez dokonanie błędnej subsumpcji, będącej wynikiem błędnego przyjęcia, że wydanie zaskarżonej decyzji dla wariantu innego niż wskazany pierwotnie we wniosku jest niedopuszczalne,
11. art. 80 ustawy ooś poprzez wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach bez uwzględnienia wyników postępowania z udziałem społeczeństwa oraz w oparciu o niedokładną analizę przedstawionego przez inwestora raportu o oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, dalej raport ooś.

podniosła naruszenie:

12. art. 80 ustawy ooś w połączeniu z art. 81 ust. 3 ustawy ooś poprzez niedokonanie rzetelnej analizy i niewzięcie pod uwagę wyników przeprowadzonego postępowania z udziałem społeczeństwa, w tym wniosków społeczeństwa dotyczących wariantowania i analizy wariantu akceptowanego przez społeczeństwo, a w konsekwencji wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach w oparciu o niedokładną analizę przedstawionego przez inwestora raportu ooś,
13. art. 77 ust. 1 pkt 4 ustawy ooś poprzez brak uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia z organem właściwym w sprawach ocen wodnoprawnych, o którym mowa w przepisach ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne (Dz. U. z 2021 r. poz. 2233, ze zm.), a także przez powierzchowne i niedokładne wyjaśnienie kwestii kumulowania się oddziaływań planowanego przedsięwzięcia z istniejącymi inwestycjami oraz wpływu na obszary wymagające specjalnej ochrony,

14. art. 8 i art. 107 Kpa przez rażąco nierówne traktowanie obywateli wobec stwierdzenia przez organ braku konieczności wykonania rzeczywistych i odmiennych w swoim oddziaływaniu wariantów i niedopełnienie należytej staranności w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji, poprzez użycie ogólnych stwierdzeń, bez odniesienia się do problemów poruszanych przez społeczeństwo i skarżącą. Takie postępowanie organu narusza zasadę równości i sprawiedliwości, a tym samym powoduje niemożność realizacji zasady pogłębiania zaufania obywateli do organów państwa,
15. naruszenie art. 108 Kpa poprzez nadanie decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności mimo niespełnienia przesłanek zastosowania tego rygoru oraz niewystarczające uzasadnienie takiego rozstrzygnięcia,
16. art. 77 Kpa, art. 80 Kpa i art. 7 Kpa polegające na naruszeniu zasady „prawdy obiektywnej” i rozpatrzeniu przez organ I instancji materiału dowodowego w sposób pozbawiony wszechstronnej oceny okoliczności, a także brak wyjaśnienia stanu faktycznego sprawy w sposób dokładny i niezbędny do wydania przedmiotowej decyzji,
17. art. 62 ust. 1 pkt 1 ustawy ooś poprzez niedostateczną analizę wpływu planowanej inwestycji na środowisko gruntowo-wodne,
18. art. 62 ust. 1 pkt 1 ustawy ooś poprzez niedostateczną analizę wpływu planowanej inwestycji na ludność sąsiadującą z planowanym przedsięwzięciem,
19. art. 62 ust. 1 pkt 1 ustawy ooś poprzez niedostateczną analizę wpływu planowanej inwestycji na środowisko przyrodnicze, a w szczególności brak odpowiedzi na zarzut, że przejście dla zwierząt zostało wykonane niezgodnie z rekomendacją właściwej jednostki. Organ I instancji nie odniósł się krytycznie do lokalizacji przejść dla zwierząt usytuowanych w miejscach, gdzie nie ma trasy migracji zwierząt,
20. art. 66 ust. 1 pkt 5 i 7 ustawy ooś poprzez uznanie zgodności z prawem raportu pomimo braku w nim pełnego, wyczerpującego opisu analizowanych wariantów, w tym wariantu proponowanego przez wnioskodawcę, racjonalnego wariantu alternatywnego oraz racjonalnego wariantu najkorzystniejszego dla środowiska wraz z uzasadnieniem ich wyboru, mając na uwadze również, że wariantowość przedstawionych w raporcie rozwiązań została opisana przez autorów raportu jako nieznacząca i nieróżniąca się.

Odwołujący wnieśli o:

- 1) uchylenie rygoru natychmiastowej wykonalności;
- 2) uchylenie decyzji organu I instancji i odmowę ustalenia środowiskowych uwarunkowań realizacji przedsięwzięcia, ewentualnie o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania organowi I instancji.

Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska ustalił i zważył, co następuje.

Odwołania wymienione w sentencji niniejszej decyzji zostały wniesione skutecznie. Stowarzyszenie „Przyjazna Komunikacja dla Nowosolnej” zgłosiło swój udział w postępowaniu prowadzonym przez RDOŚ w Łodzi na podstawie art. 44 ust. 1 ustawy ooś, co organ potwierdził wydaniem postanowienia z dnia 30 kwietnia 2018 r. W ocenie tutejszego organu ww. Stowarzyszenie zostało dopuszczone do udziału w postępowaniu w sposób prawidłowy.

Ze względu na fakt, iż odwołanie [REDAKTOWANE] nie było podpisane tutejszy organ, pismem z dnia 26 listopada 2020 r., znak: DOOŚ-WDŚ/ZIL.420.49.2020.AW, wezwał do uzupełnienia braku podpisu, co odwołująca skutecznie dokonała w dniu 11 grudnia 2020 r.

Przedmiotowe przedsięwzięcie zostało, co ujęto w zaskarżonej decyzji, zakwalifikowane jako mogące potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, zgodnie z § 3 ust. 1 pkt 60 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących

znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2016 r. poz. 71), w związku z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r., poz. 1839), tj. jako droga o nawierzchni twardej o całkowitej długości przedsięwzięcia powyżej 1 km. Ze względu na fakt, iż planowane przedsięwzięcie realizowane będzie częściowo na terenach zamkniętych (m.in. działka o nr ewid. 1/2, obręb w-19, jednostka ewid. Łódź Widzew) organem właściwym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach był, na podstawie art. 75 ust. 6 ustawy ooś, RDOŚ w Łodzi. Powyższe uzasadnia, z uwagi na brzmienie art. 127 ust. 3 ustawy ooś, właściwość rzeczową i instancyjną GDOŚ w niniejszej sprawie.

Mając na uwadze zasadę dwuinstancyjności postępowania administracyjnego, której istotą jest zapewnienie stronom prawa do dwukrotnego rozpatrzenia i rozstrzygnięcia sprawy, organ w ramach postępowania odwoławczego dokonał analizy zgromadzonego materiału dowodowego. W toku postępowania odwoławczego Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska, dalej GDOŚ, rozpatrzył sprawę w pełnym zakresie, co do okoliczności faktycznych i prawnych.

Po przeanalizowaniu akt sprawy, GDOŚ pismem z dnia 14 września 2021 r., znak: DOOŚ-WDŚZIL.420.25.2020.AW.5, wezwał podmiot podejmujący się realizacji przedsięwzięcia do przedłożenia wyjaśnień dotyczących inwestycji oraz do uzupełnienia dokumentacji sprawy w zakresie m.in. ochrony przyrody, ochrony środowiska gruntowo-wodnego, ochrony powietrza, ochrony przed hałasem oraz analizy wariantowej. Wyjaśnienia i uzupełnienia wnioskodawcy wpłynęły do tutejszego urzędu przy piśmie z dnia 21 października 2021 r.

W trakcie postępowania odwoławczego, przed wydaniem decyzji rozstrzygającej w sprawie, GDOŚ, mając na względzie obowiązki płynące z zasady czynnego udziału stron w postępowaniu (art. 10 § 1 Kpa), zawiadomieniami z dnia 4 kwietnia 2022 r., znak: DOOŚ-WDŚZIL.420.25.2020.AW.12 i 14, poinformował strony o możliwości zapoznania się z materiałem dowodowym oraz wypowiedzenia się co do jego treści. Żadna ze stron postępowania nie skorzystała w tym zakresie ze swoich uprawnień procesowych.

Organ odwoławczy nie znalazł przyczyn, które uzasadniałyby uchylenie zaskarżonej decyzji. Przekazane w odpowiedziach na wezwania dodatkowe informacje i uzupełnienia posłużyły do szczegółowej oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko oraz pozwoliły na doprecyzowanie niektórych warunków jego realizacji zawartych w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Po wnikliwym zbadaniu poprawności postępowania przeprowadzonego przez organ I instancji oraz mając na uwadze, że kompetencje orzecznicze organu odwoławczego nie sprowadzają się tylko do kontroli zasadności zarzutów podniesionych w stosunku do rozstrzygnięcia organu I instancji, lecz do całościowej analizy akt sprawy oraz kontroli merytorycznej zaskarżonego rozstrzygnięcia, GDOŚ uchylił punkty: I.2.2, I.2.3, I.2.38, I.2.40, I.2.66, I.2.67, I.2.69, I.2.75, I.2.79, I.2.81, I.2.83, I.2.84, I.2.93, I.3.25, I.3.26, I.3.27, I.3.28, I.4.2.2 i w tym zakresie orzekł co do istoty sprawy, a ponadto uchylił punkty: I.2.53-I.2.61, I.2.63, I.2.70, I.2.72, I.2.73, I.2.74, I.2.76, I.2.77, I.2.80, I.2.86, I.2.87, I.2.89, I.2.90, I.2.106 ww. decyzji i w tym zakresie umorzył postępowanie organu I instancji, natomiast w pozostałej części utrzymał decyzję RDOŚ w Łodzi w mocy. W dalszej części niniejszej decyzji organ odwoławczy uzasadnił powyższe zmiany wprowadzone w decyzji RDOŚ w Łodzi oraz szczegółowo rozpatrzył i ustosunkował się do zarzutów odwołujących się.

Punktem 1 niniejszej decyzji organ odwoławczy doprecyzował określone w punkcie I.2.2 decyzji RDOŚ w Łodzi miejsce przechowywania substancji mogących stanowić zagrożenie dla środowiska gruntowo-wodnego.

W celu zapewnienia dokładniejszej ochrony wymienionych w punkcie 2 niniejszej decyzji miejsc organ II instancji do ich spisu dodał również miejsca składowania ziemi, miejsca postoju i

tankowania pojazdów oraz miejsca magazynowania odpadów oraz informację, że należy zlokalizować je w pierwszej kolejności w liniach rozgraniczających, określających obszar prowadzonych robót. Ponadto podpunkt o nielokalizowaniu ich w bezpośrednim obszarze cieków naturalnych i rowów melioracyjnych uszczegółowiono poprzez wskazanie odległości minimum 50 m od koryta cieków naturalnych i rowów melioracyjnych oraz doprecyzowano odległość od pomników przyrody do 10 m od obrysu ich korony. Uszczegółowiono także, co należy rozumieć pod pojęciem „cennych siedlisk przyrodniczych”.

Organ II instancji w punkcie 3 niniejszej decyzji zawarł zabezpieczenia dotyczące drzew nieprzeznaczonych do wycinki, zawierając i uszczegóławiając informacje zawarte w punktach I.2.53 – I.2.61 oraz I.2.63 zaskarżonej decyzji. W przypadku punktu I.2.53 zaskarżonej decyzji tutejszy organ wprowadza strefę SOD oraz dodatkowe zabezpieczenia dotyczące krzewów. Wysokość oszalowania została zmieniona z „do wysokości dolnych gałęzi koron drzew” na „o wysokości 1,5-2,0 m (w zależności od wysokości drzewa)”. Poprzedni zapis mógłby spowodować, iż zabezpieczenie mogłoby nawet przekroczyć wysokość 2 m, w sytuacji, gdy drzewo posiadałoby wysoko osadzoną koronę. W przypadku punktów I.2.54, I.2.63 i jednego z podpunktów w pkt I.2.61 brak możliwości nasypywania gleby, składowania materiałów budowlanych i odpadów oraz postoju i poruszania się ciężkim sprzętem budowlanym poszerzono z obszaru obrysu korony do strefy SOD, a więc dodatkowo powiększonego o 1-2 m od jego krawędzi. Informacje zawarte w punkcie I.2.55 mówiące o „unikaniu zagęszczania gleby wokół drzew oraz przemieszczania warstwy powierzchniowej z podglebiem” zastąpiono zapisem o braku możliwości nasypywania warstw gleby w strefie SOD. Z punktów I.2.56-I.2.58 i I.2.61 (kilka podpunktów) zostały zaczerpnięte i uszczegółowione informacje dotyczące ręcznego wykonywania prac w pobliżu systemu korzeniowego oraz zabezpieczenia korzeni przed wysychaniem i przymrozkami. Zabezpieczenia zawarte w punkcie I.2.59 dotyczące wykonania specjalnych ekranów zabezpieczających zostały zawarte w podpunkcie h, natomiast informacje dotyczące przycinania gałęzi oraz sytuacje w których należy usypać warstwę urodzajnej gleby zostały uszczegółowione w podpunkcie k. Punkt I.2.60 został zawarty w podpunkcie i. Z punktu I.2.61 został usunięty zapis dotyczący zakazu palenia ogniska na powierzchni wyznaczonej rzutem korony drzew, gdyż czynności takie nie są związane z planowaną inwestycją. Kwestie dotyczące nieobsypywania pni drzew i krzewów powyżej wskazanej wysokości zostały zawarte w podpunkcie l. Nadzór przyrodniczy w przypadku wykonywania prac w obrębie stref, o których mowa w zmienianym punkcie, zastąpiono specjalistą dendrologiem. Dodano również informację o uzgodnieniu ze specjalistą dendrologiem szczegółowego sposobu wykonania zabezpieczeń, dostosowując je do lokalnych warunków i rodzaju prowadzonych prac.

Organ II instancji w punkcie 4 niniejszej decyzji uznał za konieczne doszczegółowienie informacji dotyczących wycinki drzew, na których zostały w trakcie inwentaryzacji odnalezione budki dla ptaków. Wprowadzone zapisy pozwolą zachować przedmiotowe budki lub w przypadku, gdy będą one zniszczone zobowiązują inwestora do wymiany na nowe i zawieszenia w nowych miejscach, które zostaną ustalone przez specjalistę ornitologa. Pozwoli to ograniczyć do minimum ingerencje w stanowiska lęgowe występujących w zasięgu oddziaływania przedsięwzięcia dziuplaków.

W punkcie 5 niniejszej decyzji uchylono warunki I.2.53-I.2.61 i I.2.63 zawarte w zaskarżonej decyzji, gdyż warunki w nich zawarte zostały szczegółowo określone w punkcie 3 niniejszej decyzji.

W punkcie 6 niniejszej decyzji zmodyfikowano treść warunku I.2.66 określonego w zaskarżonej decyzji poprzez usunięcie z jego treści zapisu „siedliska roślin zabezpieczyć przed zniszczeniem lub przenieść na siedlisko zastępcze po uzyskaniu stosowanego zezwolenia. Analogicznie postępować w przypadku siedlisk gatunków chronionych” i jednocześnie

wprowadzenie zapisu, iż w przypadku stwierdzenia gatunków chronionych należy wstrzymać wymienione prace i postępować zgodnie ze wskazaniami specjalistów z nadzoru przyrodniczego. Kwestie związane z postępowaniem w przypadku ingerencji w stanowiska gatunków chronionych będą rozstrzygnięte w ramach derogacji z zakresu ochrony gatunkowej, wynikającej z przepisów art. 56 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz.U z 2022 r. poz. 916), dalej ustawa o ochronie przyrody.

W punkcie 7 niniejszej decyzji GDOŚ uznał za konieczne uszczegółowienie zapisów dotyczących zabezpieczenia wykopów na placu budowy, poprzez dodanie informacji o możliwym sposobie tego zabezpieczenia oraz że ostateczna decyzja powinna zostać podjęta w uzgodnieniu z nadzorem przyrodniczym. Dodano także informację o unikaniu tworzenia okresowych zastoisk wodnych i rozlewisk, które mogą stanowić dogodne miejsca dla płazów. Natomiast w przypadku konieczności ich zlikwidowania, tak jak w przypadku wykopów, należy upewnić się, że nie znajduje się tam żadne zwierzę. Czynność ta powinna zostać wykonana przez specjalistę herpetologa. Uszczegółowiono również w jakie miejsca należy przenieść ewentualnie znalezione osobniki.

W punkcie 8 niniejszej decyzji uszczegółowiono informację o lokalizacji zbiorników wodnych, które zgodnie z dokumentacją stanowią miejsca rozrodu płazów. Zgodnie z uzupełnieniem z dnia 21 października 2021 r. likwidacja ww. zbiorników będzie odbywać się pod nadzorem specjalisty herpetologa, który skontroluje je pod kątem obecności płazów i wyznaczy miejsca, w które należy przenieść ewentualnie obecne osobniki. Organ II instancji dopisał ponadto, iż czynności te najlepiej jest wykonać w okresie pomiędzy 15 września a 15 października, z uwagi na opuszczenie zbiorników przez większość płazów przeobrażonych z postaci larwalnych, a jednocześnie brak osobników zimujących, natomiast dokładny termin zostanie ustalony przez specjalistę herpetologa. Część dotycząca likwidacji zastoisk pod nadzorem herpetologicznym została zawarta w punkcie I.2.67, zmienionym niniejszą decyzją (punkt 7 sentencji niniejszej decyzji).

W punkcie 9 decyzji GDOŚ uchyłono punkty I.2.70 i I.2.72 gdyż informacje w nich zawarte zostały zawarte i uszczegółowione w punkcie 7 niniejszej decyzji. Ponadto uchyłono punkt I.2.73 zaskarżonej decyzji, a określone w nim warunki realizacji zostały wskazane w punkcie 10 niniejszej decyzji. Natomiast uchylenie punktu I.2.74 zaskarżonej decyzji wynikało z faktu, iż ustalenia w nim zawarte wykraczają poza zakres przedmiotowy decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, gdyż w przypadku konieczności zniszczenia siedlisk bądź stanowisk chronionego gatunku na terenie budowy zastosowanie będą miały uzyskane przez inwestora zezwolenia na odstępstwa od zakazów w stosunku do gatunków chronionych (w tym na niszczenie siedlisk tych gatunków), udzielane w drodze decyzji wydawanej na podstawie art. 56 ustawy o ochronie przyrody, a nie w drodze decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Do punktu 10 niniejszej decyzji przeniesiono warunki realizacji inwestycji z punktów I.2.73 i I.2.76 zaskarżonej decyzji dotyczące obecności nadzoru przyrodniczego podczas wykonywania prac przygotowawczych i prowadzenia robót budowlanych oraz o posiadaniu przez nich konkretnego wykształcenia. Zostały one uszczegółowione o informacje jacy specjaliści powinni wchodzić w skład przedmiotowego nadzoru oraz aby ich udokumentowane doświadczenie obejmowało prace terenowe, identyfikację szaty roślinnej oraz gatunki fauny. Ponadto dodane zostały podpunkty dotyczące wskazania inwestorowi konieczności uzyskania zezwolenia na derogację w przypadku wykonania czynności zakazanych względem gatunków objętych ochroną oraz uczestnictwa nadzoru przyrodniczego przy budowie obiektów inżynierskich pełniących funkcję przejść dla zwierząt. Dodatkowo został dodany zapis o konieczności udziału nadzoru przyrodniczego w zabezpieczaniu miejsc, o których mowa w punktach I.2.22 i I.2.29 zaskarżonej decyzji, przed penetracją zwierząt. Usunięty został natomiast podpunkt o treści „wskazania dla monitoringu przyrodniczego, metod jego prowadzenia”, gdyż szczegółły dotyczące metod

przeprowadzenia monitoringu znajdują się w punkcie 4 decyzji RDOŚ w Łodzi z dnia 29 lipca 2020 r. Usunięto również podpunkt w brzmieniu „wskazania ochronne w trakcie realizacji prac”, który zdaniem organu II instancji pokrywa się innym podpunktem, dotyczącym wskazań dla wszystkich zadań ochronnych.

W punkcie 11 usunięto warunek I.2.76 zaskarżonej decyzji, gdyż warunki realizacji przedsięwzięcia w nim zawarte zostały określone w punkcie 10 niniejszej decyzji. Natomiast konieczność uchylecia punktu I.2.77 zaskarżonej decyzji wynikała z faktu, iż przedmiotowy punkt w brzmieniu: „w celu ochrony miejsc bytowania płazów przewidzieć rozwiązania służące ochronie stosunków wodnych w środowisku obejmujące zastosowanie systemów odwodnienia drogi i kanalizacji deszczowej”, sugeruje jakoby zastosowanie systemów odwodnienia drogi i kanalizacja deszczowa służyły ochronie stosunków wodnych. Natomiast to zapisy zawarte w punkcie I.2.33 decyzji RDOŚ w Łodzi odnoszą się do ich ochrony na etapie realizacji inwestycji.

W punkcie 12 decyzji GDOŚ wprowadzono konkretne lokalizacje tymczasowych płotków herpetologicznych z zastrzeżeniem, że będą mogły być one weryfikowane przed nadzór przyrodniczy w sposób dostosowujący ich rozmieszczenie do lokalnych uwarunkowań środowiskowych i aktualnego frontu robót. Zdaniem tutejszego organu skorygowany zapis sprawi, iż pomimo wskazanych lokalizacji w przypadku, gdy zostaną zidentyfikowane miejsca bytowania i migracji płazów w innych niż wymienione kilometrażach, inwestor będzie zobligowany do postępowania zgodnie z zaleceniami specjalisty herpetologa. Pozwoli to zabezpieczyć nie tylko odnalezione miejsca bytowania płazów, ale również wcześniej niezinventaryzowane szlaki ich migracji. Dodano również zapis, że nad pracami związanymi z montażem tymczasowych płotków powinien czuwać herpetolog.

W punkcie 13 niniejszej decyzji uchylono punkt I.2.80 zaskarżonej decyzji, gdyż warunki w nim zawarte określone zostały w punkcie 12 niniejszej decyzji.

W punkcie 14 dokonano korekty punktu I.2.81 zaskarżonej decyzji, gdyż RDOŚ w Łodzi błędnie wskazał punkt decyzji własnej, w którym znajdują się zabezpieczenia placu budowy w postaci płotków herpetologicznych. Ponadto zapis został uzupełniony o informacje, że dodatkowe zabezpieczenie przed możliwością wchodzenia małych zwierząt należy zastosować w sytuacji stwierdzenia takiej konieczności przez nadzór przyrodniczy.

W punkcie 15 niniejszej decyzji zmodyfikowano punkt I.2.83 zaskarżonej decyzji poprzez wprowadzenie zapisu o zastosowaniu przez cały okres budowy elementów minimalizujących oddziaływanie na małe zwierzęta w postaci wiaderek i przenoszenia znalezionych w nich osobników na odpowiednie siedliska zapewni lepszą ochronę tych chronionych zwierząt.

W punkcie 16 niniejszej decyzji uszczegółowiono wymiary, jakie powinny posiadać ogrodzenia wokół zbiorników wód opadowych i zespołów urządzeń oczyszczających, aby uniemożliwiały przedostanie się małych zwierząt. Dodano również informację o sposobie zabezpieczania elementów odwodnienia wglębnego przed możliwością wpadnięcia do nich małych zwierząt.

W punkcie 17 uchylono punkty I.2.86, I.2.87, I.2.89 i I.2.90, gdyż warunki realizacji przedsięwzięcia określone w nich zostały zmodyfikowane w punktach 7, 8 i 12 niniejszej decyzji.

W punkcie 18 niniejszej decyzji wprowadzono zapis o zaprojektowaniu lamp oświetleniowych jako LED-owych lub sodowych z określonymi parametrami. Oświetlenie takie zapobiegnie przyciąganiu owadów, stanowiących bazę żerową dla nietoperzy, w pobliże lamp.

W punkcie 19 niniejszej decyzji uchylono punkt I.2.106 zaskarżonej decyzji, gdyż stanowi on powielenie punktów I.2.92 i I.2.93 decyzji RDOŚ w Łodzi.

W punkcie 20 niniejszej decyzji uszczegółowiono wymiary przejść PPZ-03, PPZ-04, PPZ-05, PPZ-06 zgodnie z uzupełnieniem dokumentacji wniesionym przez wnioskodawcę przy piśmie z dnia 21 października 2021 r.

W punkcie 21 niniejszej decyzji został usunięty zapis mówiący o minimalnej szerokości półek w obiekcie PPZ-04, gdyż dokładne ich wymiary zostały uszczegółowione w punkcie I.3.25 oraz została dodana informacja o konieczności płynnego połączenia półek z otoczeniem (zgodnie z informacjami przedłożonymi na stronie 44 raportu z czerwca 2018 roku). Ponadto usunięto informacje o „wykonaniu koryta” w środku konstrukcji przedmiotowego przejścia, gdyż przebudowa ciekłu, o którym tutaj mowa (rów M-1) została opisana w punkcie I.3.22 decyzji RDOŚ w Łodzi z dnia 29 lipca 2020 r.

W punkcie 22 niniejszej decyzji uchylono punkt I.3.27 decyzji RDOŚ w Łodzi bowiem informacja dotycząca zaprojektowania zieleni naprowadzającej do przejść dla zwierząt została zawarta i uszczegółowiona w punkcie I.3.28 skarżonej decyzji, zmienionym w punkcie 23 decyzji GDOŚ. Wobec tego w punkcie 22 doprecyzowano sposób realizacji ekranów akustycznych w taki sposób aby zminimalizować ich negatywny wpływ na ptaki. Ponadto doprecyzowano miejsce wykonania ewentualnej kompensacji przyrodniczej.

W punkcie 23 niniejszej decyzji aby zapewnić odpowiedni system naprowadzenia małych zwierząt do przejść dla zwierząt zostały wprowadzone zapisy uszczegóławiające ich długość i parametry oraz zawarto informację dotyczącą roślinności osłonowo-naprowadzającej.

W punkcie 24 niniejszej decyzji zmieniono częściowo punkt I.4.2.2.2 zaskarżonej decyzji poprzez usunięcie z jego treści informacji o przejściu dla dużych zwierząt w przypadku zastosowania dodatkowej metody monitoringu. Zapis ten mógł wprowadzać w błąd jakoby dla przedmiotowej inwestycji zostało zaplanowane do wybudowania takie właśnie przejście.

W pozostałym zakresie organ II utrzymał decyzję RDOŚ w Łodzi w mocy.

Odnosząc się do zarzutów podniesionych w odwołaniach oraz uwagach złożonych w toku postępowania odwoławczego, stwierdzono, co następuje.

Ad. 1, 2, 3, 14 i 16

Podkreślić należy, że procedując wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach organ swoje działanie opiera na prawie procesowym, jakim jest Kpa, i prawie materialnym, tj. ustawie ooś. Skarżący nie wskazali w treści swoich środków zaskarżenia w jaki sposób organ I instancji uchybił ww. normom prawnym, stąd GDOŚ nie ma możliwości zajęcia szerszego stanowiska w tej kwestii. Niemniej jednak podkreślić należy, że RDOŚ w Łodzi, działając na podstawie art. 71 ust. 2 pkt 1, art. 82 i art. 85 ustawy ooś, przeprowadził postępowanie (w tym ocenę oddziaływania na środowisko) a następnie wydał decyzję, opierając się na istniejących przepisach prawa. Dodatkowo, w ocenie tutejszego organu, nie można było odmówić wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, gdyż niespełnione zostały przesłanki określone ku temu w przepisach prawa. Ponadto tut. organ nie dostrzega naruszenia zasady sprawiedliwości społecznej w przedmiotowej sprawie. Wszystkie strony postępowania były traktowane w dokładnie taki sam sposób. Zarówno strony postępowania jak i inni zainteresowani mogli składać wnioski oraz uwagi w przedmiotowej sprawie, które organ I instancji następnie rozpatrzył oraz wskazał sposób ich uwzględnienia w swoim rozstrzygnięciu. Tak więc zarzut naruszenia sprawiedliwości społecznej jest bezzasadny.

RDOŚ w Łodzi wezwał również wnioskodawcę do złożenia stosownych uzupełnień w celu prawidłowego ustalenia stanu faktycznego w sprawie. Nie ma również podstaw do podważenia bezstronności organu oraz zarzucenia mu nierównego traktowania stron. W ocenie tutejszego organu działania RDOŚ w Łodzi były transparentne oraz prowadziły do obiektywnego wyjaśnienia sprawy. W związku z powyższym należy odrzucić również zarzuty dotyczące naruszenia art. 6, art. 7 i art. 8 Kpa.

Ponadto zgodnie z art. 77 § 1 Kpa organ administracji publicznej jest obowiązany w sposób wyczerpujący zebrać i rozpatrzeć cały materiał dowodowy. RDOŚ w Łodzi w prowadzonym przez

siebie postępowaniu przeanalizował wszystkie wymagane prawem załączniki do wniosku o wydanie decyzji, w tym raport ooś. Należy również wspomnieć, iż RDOŚ w Łodzi wielokrotnie wzywał wnioskodawcę do uzupełnienia przedłożonej dokumentacji. Następnie GDOŚ w prowadzonym przez siebie postępowaniu odwoławczym również wezwał o uzupełnienie raportu ooś. Dzięki powyższemu GDOŚ mógł doprecyzować warunki realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia. W związku z powyższym nie ulega wątpliwości, że organ II instancji uczynił zadość obowiązkowi wynikającym z art. 7, art. 77 § 1, art. 80 Kpa. Zgodnie z wyrokiem Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 19 maja 2021 r., sygn. akt OSK 2639/18, „Zakresem postępowania jest określony stan faktyczny, istniejący obiektywnie. Obowiązkiem organu jest wskazanie zaistnienia faktów i zdarzeń, za pomocą prawem przepisanych środków dowodowych, a następnie przypisanie ich do konkretnej normy prawnej. Postępowanie administracyjne ma być pragmatyczne, to znaczy powinno ono toczyć się sprawnie, szybko, oszczędnie, przy ograniczeniu czynności do niezbędnego minimum, z jednoznacznym ukierunkowaniem w celu uzyskania określonego efektu”. Celem organów w postępowaniu w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest ocena rodzaju oraz intensywności oddziaływania danego przedsięwzięcia na środowisko. Po przeanalizowaniu materiału dowodowego w sprawie oraz skonfrontowaniu go z przepisami prawa, organy obydwu instancji mogły w sposób prawidłowy ocenić przedmiotowe przedsięwzięcie. Raportowi ooś przysługuje szczególna wartość dowodowa, która wynika z kompleksowego charakteru analizy przedsięwzięcia. Dlatego też organ wydający decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach w pierwszej kolejności ocenia właśnie ten dokument. Dopiero w dalszej kolejności w przypadku wystąpienia wątpliwości lub nieścisłości uzupełnia on zebrany materiał dowodowy. Uzupełnić materiał dowodowy mogą też strony postępowania, co zresztą wielokrotnie czyniły. Należy jednak zauważyć, że przepisy prawa wprost wskazują, iż organ wydający decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach może, ale nie musi wziąć pod uwagę uwagi i wnioski stron postępowania. Trzeba także podkreślić, że ze względu na szczególną moc dowodową raportu, zarzuty względem niego winny być przedstawiane na co najmniej równym co raport stopniu szczegółowości, kompleksowości i fachowości. Nie wystarczy sama negacja jego zapisów albo negacja braków bądź niezgodnych z faktami jego zapisów, które pozostają bez wpływu na wynik sprawy. Należy także mieć na uwadze, że zgodnie z wyrokiem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku z dnia 20 kwietnia 2021 r., sygn. akt II SA/Bk 213/21, „Zasada prawdy obiektywnej i obowiązek wyczerpującego zebrania przez organ materiału dowodowego, nie oznaczają nieograniczonego obowiązku poszukiwania przez organ materiałów dowodowych mających potwierdzić okoliczności korzystne dla strony skarżącej, czy też wydania rozstrzygnięcia zgodnego z jej żądaniem, jeżeli zgromadzony i wystarczający do wydania rozstrzygnięcia materiał dowodowy, przemawia za przyjęciem okoliczności przeciwnych”. W związku z powyższym należy stwierdzić, iż organy prawidłowo, tj. w stopniu wystarczającym do przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko, zebrały materiał dowodowy w sprawie więc zarzut naruszenia art. 77 § 1 Kpa jest bezzasadny.

Dodatkowo zgodnie z wyrokiem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 30 września 2021 r., sygn. akt II SA/Gl 668/21, „W myśl art. 80 Kpa, organ administracji publicznej ocenia na podstawie całokształtu materiału dowodowego czy dana okoliczność została udowodniona. Przepis ten ustanawia zasadę swobodnej oceny dowodów. Jej istota sprowadza się do zapewnienia organowi prowadzącemu postępowanie możliwości badania sprawy (stanu faktycznego) i do swobodnej oceny zgromadzonego materiału dowodowego. Zasada ta nie oznacza jednak, że organ jest uprawniony do oceny dowodów według dowolnych kryteriów; swoją ocenę w tej mierze obowiązany jest oprzeć na przekonujących podstawach i dać temu wyraz w uzasadnieniu decyzji”. Tutejszy organ po zapoznaniu się z treścią zaskarżonej decyzji oraz

zgrupowaną w sprawie dokumentacją stwierdza, że materiał dowodowy został oceniony w sposób prawidłowy. Ponieważ jak wspomniano wyżej organy państwowe są zobowiązane do działania zgodnie z przepisami oraz w granicach prawa RDOŚ w Łodzi oparł swoją ocenę w dużej mierze o wykonany przez specjalistów raport ooś spełniający wszystkie wymagania, które nakłada na ten dokument ustawa ooś. Jego ponowna weryfikacja dokonana przez GDOŚ także potwierdza, że raport może być podstawą przeprowadzenia oceny i określenia środowiskowych uwarunkowań realizacji przedsięwzięcia. Przepisy ustawy precyzyjnie wskazują również w jakich przypadkach organ może odmówić zgody na realizację przedsięwzięcia. Przesłanki te nie zaszły w przedmiotowej sprawie. Ponadto zarówno RDOŚ w Łodzi jak i GDOŚ nie znaleźli w uwagach i wnioskach złożonych przez społeczeństwo czy też strony postępowania argumentów mogących podważyć prawidłowość dokonanej oceny oddziaływania na środowisko. Dlatego też należało zarzut dotyczący naruszenia art. 80 Kpa uznać za bezzasadny.

Zgodnie z wyrokiem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Krakowie z dnia 11 sierpnia 2021 r., sygn. akt I SA/Kr 773/21, „Z istoty samego uzasadnienia wynika, że powinno ono wskazywać przesłanki, którymi kierował się organ wydając dane orzeczenie, a więc powinno w sposób wyczerpujący wyjaśniać podstawę rozstrzygnięcia i okoliczności, które za takim, a nie innym rozstrzygnięciem przemawiają. Celem uzasadnienia jest przedstawienie procesów myślowych, które doprowadziły organ do wydania danego aktu, wskazanie motywów będących podstawą podjętego przez niego rozstrzygnięcia i wreszcie wskazanie argumentów tłumaczących, dlaczego takie, a nie inne stanowisko było prawidłowe w określonym stanie faktycznym”. W ocenie tutejszego organu uzasadnienie zaskarżonej decyzji spełnia ww. założenia. RDOŚ w Łodzi w swoim uzasadnieniu wskazał podstawę prawną postępowania, opisał przeprowadzone czynności, a także omówił w jakim celu nałożył konkretne warunki realizacji przedsięwzięcia. Ponadto w charakterystyce przedsięwzięcia dokładnie opisał zakres planowanego przedsięwzięcia. W ocenie tutejszego organu uzasadnienie zaskarżonej decyzji w wystarczający sposób prezentuje stan faktyczny sprawy, pozwala na poznanie przesłanek którymi kierował się organ, oraz przedstawia procesy myślowe, które doprowadziły do wydania decyzji. Abstrahując od powyższego należy zauważyć, iż zgodnie z wyrokiem Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 17 listopada 2021 r., sygn. akt III OSK 4875/21, „Aby naruszenie przepisów postępowania, w tym art. 107 § 3 Kpa mogło stanowić podstawę uchylenia decyzji, koniecznym jest wykazanie, że uchybienie to mogło mieć istotny wpływ na wynik sprawy”. W ocenie tutejszego organu raport ooś wraz z uzupełnieniami i załącznikami pozwala na pełną ocenę planowanego przedsięwzięcia. Wobec powyższego należy stwierdzić, że nawet ewentualne błędy (zbyt krótkie i lakoniczne odniesienie się do wybranych uwag i wniosków społeczeństwa), nie miały wpływu na ostateczne rozstrzygnięcie. Mieć na uwadze trzeba także, że uzasadnienie aktu jest w pełni reformowalne w postępowaniu odwoławczym. Wobec powyższego zarzut dotyczący naruszenia art. 107 § 3 Kpa należało uznać za nieuzasadniony.

Ad. 5 i 18

Zarzut dotyczący niedostatecznej analizy wpływu na ludność sąsiadującą z planowaną inwestycją w ocenie tutejszego organu jest nieuzasadniony. Wszelkie analizy wykonane w raporcie ooś odnoszą się do wpływu przedsięwzięcia na środowisko którego nieodłącznym elementem są ludzie. Zgodnie bowiem z art. 3 ust. 2 ustawy ooś ilekroć w ustawie jest mowa o oddziaływaniu na środowisko rozumie się przez to również oddziaływanie na zdrowie ludzi. Dodatkowo na str. 190 raportu ooś podsumowano kluczowe, ze względu na wpływ na ludzi, oddziaływania, które powodować będzie planowane przedsięwzięcie. Wykonana na potrzeby przedmiotowego raportu ooś analiza rozprzestrzeniania hałasu wykazała, że dzięki zastosowanym działaniom minimalizującym przedsięwzięcie nie będzie powodować negatywnego oddziaływania

akustycznego, a tym samym nie spowoduje negatywnych skutków dla zdrowia ludzi. Przeprowadzona analiza rozprzestrzeniania substancji nie wykazała występowania przekroczeń dopuszczalnych poziomów substancji i wartości odniesienia dla stężeń maksymalnych i stężeń średniorocznych, zarówno ze względu na ochronę zdrowia ludzi, jak i ochronę roślin. Należy zauważyć, że w tego typu przedsięwzięciach to właśnie emisja hałasu oraz substancji do powietrza jest głównym czynnikiem negatywnego wpływu na ludzi. W związku z powyższym zarzuty dotyczące niedostatecznej oceny wpływu na ludzi należało odrzucić.

Ad. 4 i 15

W ocenie skarżących nieuzasadnionym było nadanie decyzji RDOŚ w Łodzi rygoru natychmiastowej wykonalności w trybie art. 108 Kpa, ponieważ w przedmiotowej sprawie nie zaistniały ku temu stosowne przesłanki.

Zgodnie z ww. przepisem – decyzji, od której służy odwołanie, może być nadany rygor natychmiastowej wykonalności, gdy jest to niezbędne ze względu na ochronę zdrowia lub życia ludzkiego albo dla zabezpieczenia gospodarstwa narodowego przed ciężkimi stratami bądź też ze względu na interes społeczny lub wyjątkowo ważny interes strony. Jak słusznie wskazują skarżący, nadanie rygoru natychmiastowej wykonalności dotyczy sytuacji wyjątkowej, a wymienione w art. 108 § 1 Kpa przesłanki muszą zaistnieć w sposób realny, a nie hipotetyczny (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach z dnia 24 stycznia 2019 r., sygn. akt II SA/Ke 612/18). Omawiany rygor może być nadany decyzji tylko w sytuacji, gdy jest to niezbędne dla ochrony wartości wskazanych w art. 108 § 1 Kpa. Każda sprawa wymaga jednak indywidualnego podejścia, zaś automatyzm działań we wszystkich przypadkach jest wykluczony (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 8 maja 2012 r., sygn. akt I OSK 1892/11).

Odnosząc się do zarzutów skarżących odnośnie wadliwości sposobu nałożenia skarżonej decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności, ze względu na brak wypełnienia przesłanek ustawowych oraz brak uzasadnienia niezbędności przedmiotowej inwestycji, GDOŚ przedstawia swoje stanowisko.

Niezbędność jest przesłanką wspólną dla wszystkich przypadków nadania decyzji rygoru, wymienionych w art. 108 § 1 Kpa, a okoliczność jej zaistnienia musi być jednoznacznie wykazana. Zdaniem stron w decyzji RDOŚ w Łodzi niedostatecznie wskazano uzasadnienie niezbędności przedmiotowej inwestycji. Należy mieć jednak na uwadze, że uzasadnienie nadania rygoru natychmiastowej wykonalności decyzji pierwszoinstancyjnej jest w pełni reformowalne w postępowaniu odwoławczym. Zgodnie z ugruntowanym orzecnictwem sądowo-administracyjnym, odwołując się do pojęcia „niezbędności” niezwłocznego działania, ustawodawca uznaje, że może to nastąpić wówczas, gdy w danym czasie i w danej sytuacji nie można się obejść bez wykonania praw lub obowiązków, o których rozstrzyga się w decyzji, ponieważ zwłoka w ich wykonaniu zagraża dobrom chronionym, określonym w art. 108 § 1 Kpa. Zagrożenie to musi mieć realny charakter i nie może być tylko prawdopodobne (...) (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 15 lipca 2010 r., sygn. akt II OSK 1134/09). Podstawą do nałożenia na przedmiotową decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach rygoru natychmiastowej wykonalności był inny interes społeczny. Podkreślenia przy tym wymaga, iż norma prawna określona w art. 108 § 1 Kpa nie wymaga jednoczesnego spełnienia wszystkich kryteriów wymienionych w tym przepisie. Spełnienie co najmniej jednego z nich daje organowi podstawę prawną do przyznania uprawnień wynikających z tego instrumentu prawnego.

Na podstawie art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2021 r. poz. 741, ze zm.), ww. przedsięwzięcie zalicza się do inwestycji celu publicznego, tj. działań o znaczeniu lokalnym (gminnym) i ponadlokalnym (powiatowym, wojewódzkim i krajowym), a także krajowym (obejmującym również inwestycje międzynarodowe

i ponadregionalne), bez względu na status podmiotu podejmującego te działania oraz źródła ich finansowania, stanowiące realizację celów, o których mowa w art. 6 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2020 r. poz. 1990, ze zm.), dalej ustawa o gospodarce nieruchomościami.

Wspomniany art. 6 ustawy o gospodarce nieruchomościami jako takie inwestycje wskazuje m.in. wydzielanie gruntów pod drogi publiczne, drogi rowerowe i drogi wodne, budowę, utrzymywanie oraz wykonywanie robót budowlanych tych dróg, obiektów i urządzeń transportu publicznego, a także łączności publicznej i sygnalizacji. Tym samym, przedmiotowe zamierzenie inwestycyjne stanowi inwestycję celu publicznego, a to świadczy o jego szczególnym charakterze z punktu widzenia ogółu, określonego w art. 108 § 1 Kpa mianem innego interesu społecznego (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Krakowie z dnia 20 grudnia 2012 r., sygn. akt II SA/Kr 1535/12). Realizacja przedmiotowego przedsięwzięcia wpisuje się zatem bez wątpienia w katalog działań podejmowanych w interesie społecznym, przedkładanym nad interes indywidualny pojedynczych stron postępowania.

Zwrócić należy także uwagę na ugruntowane w tym zakresie orzecznictwo sądowo-administracyjne uznające za działania w interesie społecznym: budowę boiska sportowego (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 26 sierpnia 2011 r., sygn. akt II SA/Gl 81/11), budowę ulicy (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 21 czerwca 1999 r., sygn. akt IV SA 1425/97), czy też sieci elektroenergetycznej, jako inwestycji celu publicznego (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 8 marca 2017 r., sygn. akt I OSK 2418/16).

Biorąc powyższe pod uwagę, zarzut stron odnośnie braku spełnienia przesłanek określonych w art. 108 § 1 Kpa nie zasługuje na uwzględnienie. GDOŚ zgadza się jednak ze stwierdzeniem stron, zgodnie z którym RDOŚ w Łodzi w sposób niewystarczający uzasadnił nadanie rygoru natychmiastowej wykonalności. Organ wskazał bowiem jedynie, że, po przeanalizowaniu wniosku o nadanie przedmiotowej decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności, uznał wniosek za zasadny i nadał decyzji rygor natychmiastowej wykonalności (skarżona decyzja, str. 89). Jak wskazano jednak wcześniej uzasadnienie decyzji pierwszoinstancyjnej jest w pełni reformowalne a organ odwoławczy po ponownej analizie argumentacji inwestora uzasadniającej nadanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach rygoru natychmiastowej wykonalności, wskazuje, że wypełniała ona jedną z czterech przesłanek wymienionych w art. 108 § 1 Kpa.

W ocenie GDOŚ spełnione zostały przesłanki określone w art. 108 § 1 Kpa, a tym samym nadanie decyzji RDOŚ w Łodzi rygoru natychmiastowej wykonalności było uzasadnione. Co więcej wyjaśnienia wymaga, iż występowanie sprzecznych interesów w sprawie oraz sprzeciw skarżących wobec planowanego przedsięwzięcia nie mogą stanowić przeszkody do objęcia decyzji instytucją wyrażoną w omawianym przepisie, jeżeli spełnione zostaną określone w nim przesłanki. Tym samym, omawiany zarzut nie zasługuje na uwzględnienie.

Ad. 11 i 12

Zgodnie z art. 37 ustawy o oś organ rozpatruje uwagi i wnioski, a w uzasadnieniu decyzji podaje informacje o udziale społeczeństwa w postępowaniu oraz o tym, w jaki sposób zostały wzięte pod uwagę i w jakim zakresie zostały uwzględnione uwagi i wnioski zgłoszone w związku z udziałem społeczeństwa. RDOŚ w Łodzi na str. 37 i 49 zaskarżonej decyzji opisał w jaki sposób przeprowadził udział społeczeństwa w postępowaniu. Ponadto na stronach od 55 do 71 zaskarżonej decyzji organ wskazał w jaki sposób odniósł się do uwag i wniosków złożonych przez społeczeństwo. Należy zauważyć, iż zgodnie z wyrokiem Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 26 czerwca 2019 r., sygn. akt II OSK 2114/17 „Wymóg wzięcia pod uwagę przy wydawaniu decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wyników postępowania z udziałem społeczeństwa

nie oznacza, że sam sprzeciw społeczności lokalnej w stosunku do inwestycji może być podstawą do wydania decyzji odmownej, co ma związek z charakterem tej decyzji i celami, dla których jest wydawana”. W ocenie tutejszego organu jedynie odmowa ustalenia środowiskowych uwarunkowań realizacji przedsięwzięcia lub realizacja inwestycji w całkowicie innej lokalizacji, usatysfakcjonowałyby lokalną społeczność. Jednak byłoby to działanie bezprawne i nieoparte przepisami prawa. RDOŚ w Łodzi konfrontując uwagi i wnioski lokalnej społeczności z raportem oos uznał, iż zebrany materiał dowodowy w sprawie spełnia wymogi ustawy oos i pozwala na pełną ocenę przedsięwzięcia. Należy również zauważyć, że zgodnie z wyrokiem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie z dnia 29 września 2016 r., sygn. akt II SA/Sz 493/16, „ustawa oos nie zawiera normy prawnej, która wskazywałaby, iż naruszenie zasad dotyczących udziału społeczeństwa w postępowaniu winno skutkować bezwzględną eliminacją z obrotu prawnego wydanych rozstrzygnięć. Oznacza to, iż ewentualne naruszenie zasad postępowania musi podlegać ocenie, pod kątem ustalenia, czy owe naruszenia mogły mieć istotny wpływ na wynik sprawy”. W ocenie tutejszego organu udział społeczeństwa został przez organ I instancji przeprowadzony prawidłowo a raport oos wraz z uzupełnieniami i załącznikami pozwala na pełną ocenę planowanego przedsięwzięcia. Ponadto w ocenie tutejszego organu nie została spełniona żadna z przesłanek warunkujących odmowę zgody na realizację przedsięwzięcia. Wobec powyższego należy stwierdzić, że nawet ewentualne błędy (zbyt krótkie i lakoniczne odniesienie się do niektórych uwag i wniosków społeczeństwa, nie miały wpływu na ostateczne rozstrzygnięcie). Ponadto, należy zauważyć, że RDOŚ w Łodzi odniósł się do wszystkich uwag i wniosków złożonych przez społeczeństwo na etapie prowadzonego przez siebie postępowania. W związku z powyższym należy uznać zarzut dotyczący nie odniesienia się do uwag społeczeństwa za bezzasadny.

Ad. 6

Skarżący nie uszczegółowił, z jakich względów nie zgadza się ze stwierdzeniem autorów raportu oos dotyczącym niskich walorów przyrodniczych terenu inwestycji. Ponadto stwierdzenie to zostało zawarte w kontekście, że w przypadku niskich walorów przyrodniczych to społeczeństwo powinno stać się kluczowym elementem środowiska, narażonym na długofalowe oddziaływanie. Odnosząc się jednak do całego terenu inwestycji, należy zauważyć, że inwestycja nie koliduje z obszarowymi formami ochrony przyrody. Za cenniejsze fragmenty można by było uznać więc siedliska „naturowe” (poza obszarami Natura 2000), ale zgodnie z przedłożoną inwentaryzacją zostały one ocenione jako silnie zdegradowane. Należy również podkreślić, że zawarte w raporcie oos stwierdzenie o niskich walorach przyrodniczych nie spowodowało braku przeprowadzenia analizy oddziaływania na przyrodę i zaproponowania adekwatnych do jej wyników działań minimalizujących i kompensacyjnych, zawartych w decyzji organu I instancji z dnia 29 lipca 2020 r., które następnie zostały uszczegółowione niniejszą decyzją.

Ad. 7, 8, 10 i 20

Na wstępie należy zaznaczyć, iż organ wydający decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach związany jest wnioskiem inwestora i winien on analizować właśnie taką inwestycję jaka jest określona we wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Organy nie mają dowolności w określaniu zakresu inwestycji oraz nakładania na inwestora konieczności przedstawienia konkretnych rozwiązań technicznych lub lokalizacyjnych jako wariantów alternatywnych. Z przeprowadzonej w sprawie oceny oddziaływania na środowisko nie wynika, aby zasadnym była realizacja przedmiotowego przedsięwzięcia w wariantcie innym niż wskazany przez wnioskodawcę. Analiza wariantowa przeprowadzona na etapie oceny wykazała, że wariant realizacyjny jest wariantem najkorzystniejszym dla środowiska. Zgodnie z art. 66 ust. 1 pkt 6 ustawy oos raport oos powinien zawierać określenie przewidywanego oddziaływania analizowanych wariantów na środowisko, w tym również w przypadku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej

i katastrofy naturalnej i budowlanej, na klimat, w tym emisje gazów cieplarnianych i oddziaływania istotne z punktu widzenia dostosowania do zmian klimatu, a także możliwego transgranicznego oddziaływania na środowisko, a w przypadku drogi w transeuropejskiej sieci drogowej, także wpływu planowanej drogi na bezpieczeństwo ruchu drogowego. Raport ooś na podstawie którego RDOŚ w Łodzi wydał zaskarżoną decyzję zawiera wszystkie ww. elementy. W przedłożonym raporcie ooś przedstawiono trzy rozwiązania wariantowe (wariant nr 1, wariant nr 2 i wariant nr 3), których przebieg był do siebie bardzo zbliżony. Wariantowanie opierało się głównie na przyjętych rozwiązaniach drogowych, które różnicowały warianty pod kątem zajętości terenu. Różnice obserwowane były głównie w długościach poszczególnych wariantów, powierzchni inwestycji, długości odcinków dwu- i jednojezdniowych, rozwiązań skrzyżowań itp. Warianty różniły się też początkiem inwestycji – wariant W2 i W3 w odróżnieniu od W1 zaczynały się około 360 m wcześniej i obejmowały również estakadę nad rondem Inwalidów. Zdaniem tutejszego organu przedstawione warianty różnią się od siebie w sposób wystarczający i mogą stanowić podstawę do przeprowadzenia analizy wariantowej.

Na stronach od 17 do 26 raportu ooś opisano wszystkie przedłożone warianty przedsięwzięcia wraz ze wskazaniem istniejących pomiędzy nimi różnic. Ponadto w raporcie ooś przedstawiono wyniki obliczeń emisji hałasu oraz substancji do powietrza dla wszystkich analizowanych wariantów. Ponadto w rozdziale 14 raportu ooś dokonano porównania zaproponowanych wariantów. Porównanie to wykonane zostało dla wszystkich najważniejszych elementów, które podlegają ocenie oddziaływania na środowisko w tym tak kluczowych oddziaływań jak emisja hałasu, emisja substancji do powietrza, oddziaływanie na wody powierzchniowe. Z podsumowania zawartego w tabeli 14.1 raportu ooś, w której porównano wpływ na 14 kategorii stanowiących przekrój przez wszystkie elementy środowiska podlegające ocenie oddziaływania na środowisko wynika, iż wariant realizacyjny będzie miał najmniejszy wpływ na środowisko. Należy więc jednoznacznie stwierdzić, iż raport ooś zawiera opis oraz analizę wpływu na środowisko wariantów alternatywnych. Wobec powyższego zarzuty dotyczące niedostatecznej analizy wariantowej oraz wyboru innego wariantu niż wskazane w raporcie ooś należało odrzucić.

Ad. 9

Tutejszy organ stoi na stanowisku, iż zarzut naruszenia art. 85 ust. 2 pkt 1 ustawy ooś jest bezzasadny. RDOŚ w Łodzi na str. 54 zaskarżonej decyzji wskazał i uzasadnił, że głównym materiałem dowodowym w sprawach dotyczących decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest raport ooś. Raportowi ooś przysługuje szczególna wartość dowodowa, która wynika z kompleksowego charakteru analizy przedsięwzięcia. Dlatego też organ wydający decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach w pierwszej kolejności ocenia właśnie ten dokument. Prawidłowo zatem RDOŚ w Łodzi, stosownie do treści art. 85 ust. 2 pkt 1 ustawy ooś, w uzasadnieniu swojej decyzji przedstawił informacje w jaki sposób zostały wzięte pod uwagę i w jakim zakresie zostały uwzględnione ustalenia zawarte w raporcie ooś. W decyzji zawarto także informacje o udziale społeczeństwa, sposobie i zakresie uwzględniania uwag i wniosków zgłoszonych w ramach udziału, co szerzej opisano przy odpowiedzi na zarzut nr 11. Ponadto na str. 74 RDOŚ w Łodzi wskazał, iż w sentencji zaskarżonej decyzji uwzględnił warunki realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia zaopiniowane przez Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Łodzi oraz Łódzkiego Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego. Natomiast na str. 88 zaskarżonej decyzji organ I instancji stwierdził, iż „z uwagi na lokalizację przedsięwzięcia w znacznej odległości od granic kraju, nie przewiduje się oddziaływań, które swoim zasięgiem objęłyby kraje sąsiednie, dlatego też nie nałożono obowiązku przeprowadzenia postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko”.

RDOŚ w Łodzi nie przedstawił jednak w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji stanowiska w

sprawie konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18, z zastrzeżeniem pkt 4a i 4b ustawy ooś, tj. tzw. ponownej oceny oddziaływania na środowisko. Należy jednak zauważyć, iż przedłożone w przedmiotowej sprawie informacje pozwoliły na dokonanie pełnej oceny oddziaływania na środowisko. Wskazane przez organ I jak i II instancji warunki realizacji przedsięwzięcia pozwolą w pełni chronić środowisko. Ponadto przyjęte rozwiązania zostaną dodatkowo zweryfikowane poprzez przeprowadzenie monitoringu przyrodniczego oraz analizy porealizacyjnej w zakresie oddziaływania akustycznego. W związku z powyższym należy stwierdzić, iż dla przedmiotowego przedsięwzięcia nie istnieje konieczność przeprowadzenia ponownej oceny oddziaływania na środowisko. Tym samym zarzut nr 9 należało uznać za bezzasadny.

Ad 13 i 17

Zgodnie z art. 1 pkt 2 lit. a ustawy z dnia 28 lutego 2018 r. o zmianie ustawy Prawo wodne (Dz. U. z 2018 r. poz. 710) do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy dotyczących decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, stosuje się przepisy obowiązujące przed dniem 1 stycznia 2018 r. Kompletny wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach w przedmiotowej sprawie wpłynął w dniu 19 kwietnia 2017 r. Należy zatem uznać, iż właśnie w tym dniu wszczęte zostało postępowanie administracyjne w przedmiotowej sprawie. Zatem w toku prowadzonego postępowania RDOŚ w Łodzi nie był zobligowany do uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia z organem właściwym w sprawach ocen wodnoprawnych, o którym mowa w przepisach ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne (Dz. U. z 2017 r. poz. 1566, ze zm.). Niemnie jednak ocena oddziaływania na środowisko wodno gruntowe została przeprowadzona. I tak zgodnie z pismem Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Warszawie z dnia 20 września 2016 r. oraz Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Poznaniu z dnia 22 lipca 2016 r. (załączonym do raportu ooś) w buforze 200 m od przebiegu planowanej inwestycji nie występują ujęcia wód powierzchniowych oraz nie ma stref ochronnych ujęć. Dodatkowo należy zauważyć, że ze względu na planowany sposób odwodnienia wykopów (wykopy zabezpieczone ściankami szczelnymi) planowane przedsięwzięcie będzie oddziaływać na środowisko gruntowo wodne w sposób nieznaczny (miejscowo) i krótkotrwały. Wody opadowe i roztopowe z projektowanej drogi odprowadzane będą do istniejącej kanalizacji deszczowej oraz poprzez system rowów drogowych do zbiorników chłono-odparowujących i system skrzynek rozsączających do ziemi. Wyloty do odbiorników zostaną zabezpieczone poprzez zastosowanie urządzeń oczyszczających – osadniki (wyposażone w osadniki zatrzymujące grubsze frakcje zawiesin). Dodatkowo podczyszczanie wód opadowych z zawiesin będzie zachodzić w osadnikach wpustów deszczowych przed zrzutem do rowów przydrożnych. Część wód opadowych spływających z powierzchni drogi bezpośrednio do rowów przydrożnych będzie podczyszczana w tych rowach. Jak wynika z przedłożonej dokumentacji taki sposób podczyszczenia wód opadowych i roztopowych pozwoli na dotrzymanie warunków odprowadzania wód określonych w rozporządzeniu Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej z dnia 12 lipca 2019 r. w sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego oraz warunków, jakie należy spełnić przy wprowadzaniu do wód lub do ziemi ścieków, a także przy odprowadzaniu wód opadowych lub roztopowych do wód lub do urządzeń wodnych (Dz. U. poz. 1311). Należy więc jednoznacznie stwierdzić, iż RDOŚ w Łodzi opierając się m.in. na raporcie ooś dokonał prawidłowej analizy wpływu planowanej inwestycji na środowisko gruntowo-wodne, w tym tereny chronione. W związku z powyższym zarzuty nr 13 i 17 należało odrzucić.

Ad. 19

Nie zostało wyjaśnione w odwołaniu co skarżąca miała na myśli w kontekście niezgodności

wykonania przejścia z rekomendacją właściwej jednostki. Lokalizacja przejść została ustalona na podstawie przeprowadzonej inwentaryzacji w terenie. Na mapach dołączonych do dokumentacji przedstawiono lokalizację zinwentaryzowanych zwierząt oraz w przypadku sarny i dzika ich arealy (które znajdują się w kolizji z większą częścią planowanej inwestycji), co po uwzględnieniu charakteru przyległych terenów (tj. bliskości zabudowy) pozwoliło na ustalenie potencjalnych miejsc migracji lokalnych tych zwierząt i wyznaczenie dla nich odpowiednich przejść. Ustalone zostały również trasy wędrówek płazów. Dodatkowo w uzupełnieniu z dnia 21 października 2021 roku wnioskodawca w odpowiedzi na wezwanie GDOŚ uszczegółowił parametry przedmiotowych przejść. Biorąc pod uwagę powyższe oraz fakt, że przedmiotowa droga nie zostanie wygrodzona (a więc będzie istniała również możliwość migracji zwierząt średnich po powierzchni drogi) należy uznać, iż działania minimalizujące zostały zaplanowane właściwie, a zarzuty skarżącej nie są uzasadnione.

Podsumowując, GDOŚ na podstawie analizy zgromadzonego materiału dowodowego rozpatrzył sprawę w pełnym zakresie, co do okoliczności faktycznych i prawnych. Mając na uwadze argumenty przedstawione w powyższym uzasadnieniu, a także po wnikliwym zbadaniu poprawności postępowania przeprowadzonego przez organ I instancji, orzeczono jak w sentencji. Organ II instancji uchylił część punktów decyzji RDOŚ w Łodzi z dnia 29 lipca 2020 r. i orzekł w tym zakresie co do istoty sprawy lub umorzył postępowanie organu I instancji. W pozostałej części, po stwierdzeniu braku uchybień i naruszeń prawa, organ odwoławczy utrzymał ww. decyzje o środowiskowych uwarunkowaniach w mocy.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w sentencji.

Pouczenie

- Niniejsza decyzja jest ostateczna w administracyjnym toku instancji. Strona może wnieść skargę na niniejszą decyzję, zgodnie z art. 50 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2022 r., poz. 329, ze zm.), dalej ustawa Ppsa. Skargę wnosi się na piśmie do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska, w terminie 30 dni od dnia otrzymania decyzji;
- wnosząc skargę na niniejszą decyzję strona, zgodnie z art. 230 ustawy Ppsa, obowiązana jest do uiszczenia wpisu od skargi w kwocie 200 zł. Strona, co wynika z art. 239 ustawy Ppsa, może być zwolniona z obowiązku uiszczenia kosztów sądowych;
- stronie, zgodnie z art. 243 ustawy Ppsa, może być przyznane, na jej wniosek, prawo pomocy. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych.

z upoważnienia
Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska
Zastępcy Generalnego Dyrektora
Ochrony Środowiska

Marek Kajs

Otrzymują:

1. [REDACTED] – pełnomocnik Prezydenta Miasta Łodzi, MP Mosty Sp. z o.o., ul. Dekerta 18, 03-703 Kraków;
2. [REDACTED];
3. Stowarzyszenie „Przyjazna Komunikacja dla Nowosolnej”, ul. Jugosławińska 23, 92-720 Łódź;
4. Pozostałe strony postępowania – zgodnie z art. 49 Kpa, poprzez obwieszczenie lub w inny zwyczajowo przyjęty sposób publicznego ogłoszenia.